

[Socialministeren.]

bøje sig i Respekt for de vældige Bestræbelser, der er udfoldet fra Arbejdernes egen Side, selv i de daarligste og vanskeligste Aar, til Beskyttelse imod de sociale Farer, der ytrede sig gennem den overhaandtagende Arbejdsløshed, Bestræbelser, der har vist sig ved, at Kontingenterne er steget og steget, og steget endnu stærkere end alle Tilskuddene.

Naar det ærede Medlem derfor stadig paastod, at Tallenes Stigning i de offentlige Udgifter er et Tegn paa, at Selvhjælpsvillien i det danske Folk er svækket, saa er det positivt forkert. Der kan ingenlunde sluttet noget af Stigningen i de offentlige Udgifter; Sammenligningen mellem de offentlige Tilskud og Kontingenterne til Syge- og Arbejdsløshedskasser viser, som jeg paaviste i Forgaars, at Selvhjælpsbestræbelserne ikke kan være svækkede, men tværtimod er vokset i den danske Arbejderbefolkning.

Det ærede Medlem mente, under denne Paavisning af det urigtige i min Udvikling i Forgaars, at se en Modsetning mellem min Stilling nu og mine Udtalelser under Forhold tidligere — det ærede Medlem er jo Specialist i at finde Modsigelser hos andre end sig selv. Det var med Hensyn til Nødvendigheden af Kapitaldannelsen i Samfundet.

Jeg har dengang sagt, at man maatte ikke gaa højere op med Formueskatten. Det var under helt andre Forhold. Forholdet laa saadan, den Gang jeg skrev dette for mange Aar siden, at jeg sagde: Vi har et andet Skatteobjekt, der er meget bedre i Stand til at ramme det Luksusforbrug og de store Indtægter, man ønsker at ramme gennem Formueskatten, og det er Skatten paa Storforbruget, Skatten paa Ødselheden i Overklassen. Hvis vi havde indført den Skat for mange Aar siden, havde vi ikke i Dag behøvet at staa og diskutere Muligheden af at finde 13 Mill. Kr., men saa havde vi taget de Penge for mange Tider siden.

Det ærede Medlem Hr. Krag var meget ivrig for at befri sig for alle de Tal, jeg var kommet med, hvor det drejede sig om Sammenligning med Udgifterne i de fremmede Lande. Det er underligt nok, for der er ikke nogen som helst Betænkelighed fra Venstres eller konservativ Side ved at sammenligne med Udlandet, naar bare det gælder Arbejderlønninger; men saa snart det ikke gælder Arbejderlønninger, som er højere her i Landet end i andre Lande, kan de ikke fordrage, at man sammenligner med Udlandet. Og det ærede Medlem Hr.

Krag var i høj Grad imod alle disse Sammenligninger.

Jeg paaviste, at Udgiften pr. Indbygger her efter Socialreformens Indførelse vilde blive ca. 65 Kr., medens den var 117 i Tyskland og nogle og firs i England, og saa siger det ærede Medlem: England og Tyskland kan ikke medregnes, for det er krigshærgede Lande! Jo, i den Forbindelse, hvori jeg medregnede dem, kan de da medregnes, for de bærer da disse Udgifter til deres Forsorg. Hvad Grunden er til, at de er saa høje, er noget andet, men man kan dog ikke hævde, at Danmark er ude af Stand til at bære 65 Kr., naar andre europæiske Lande bærer nogle og firs eller 117.

I det hele taget var hele den Opstilling fra min Side vendt imod den stadige Talen om, at Danmark er saa langt forud for hele det øvrige Europa med Hensyn til Udgifter til sociale Formaal. Naar jeg saa kan paa-vise, at vi ligger langt lavere end to af de største Lande, som ligger os nærmest, ja, saa har jeg bevist, hvad jeg skulde.

Det ærede Medlem kom til Slut ind paa nogle Betragtninger over, hvad de socialistiske Regeringer har udrettet for Erhvervslivet. Jeg ved ikke af, at Danmark har en socialistisk Regering i Øjeblikket, og jeg ved ikke af, at den nogen Sinde har haft en socialistisk Regering, der har haft Magt i Folketing og Landsting til overhovedet at prøve paa at udføre sit eget Program. Jeg har aldrig set en socialistisk Regering i Kongeriget Danmark udstyret med de Magtmidler, som et Flertal i Folketing og Landsting vilde betyde (*Christmas Møller*: Det er det fine ved det!). Om det er det fine ved det, ved jeg ikke, men det er i hvert Fald ikke Tidspunktet nu, hvor man kan kritisere en socialistisk Regering for, hvad den ikke har gjort.

I samme Forbindelse udtalte det ærede Medlem Hr. Krag, at Arbejdsløsheden var afhængig af Fagforeningsmonopolet her i Landet. Det er ganske urigtigt. Det er jo ganske ligegyldigt, hvilken Statsform vi ser paa, og hvilket Land vi ser paa af dem, der er inde under den europæiske Civilisation, og Amerika med, hvordan de er styret, og hvem der regerer — Arbejdsløshedsproblemet er et Verdensproblem, ganske uafhængigt af „Fagforeningsmonopolet“.

Det ærede Medlem Hr. Krag sagde, at Forhøjelsen i de sociale Udgifter herhjemme, den 5-Dobling, der var sket fra før Krigen, manede til at holde igen. Ja, det gør den, og det har jeg ogsaa gjort, saa meget jeg kunde, i Sociallovgivningen. Men den maner ikke til at holde stærkere igen i Danmark